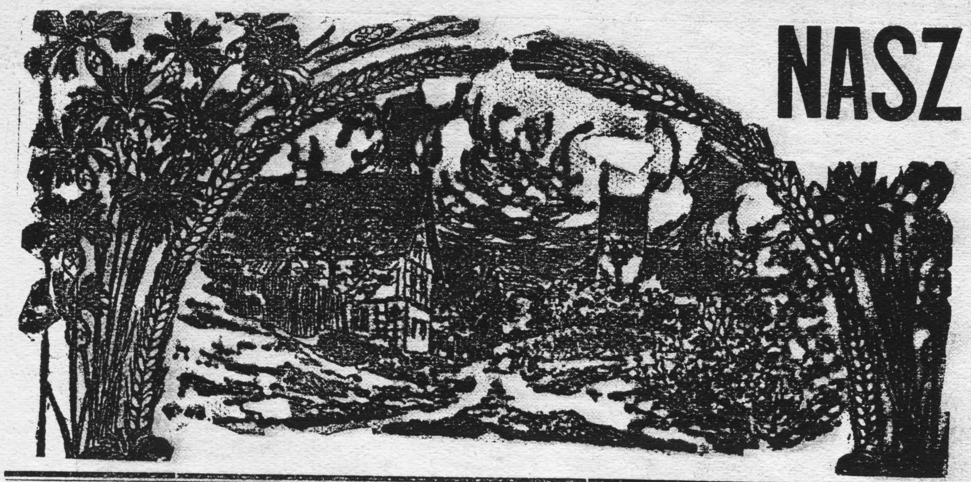

NASZ PRZYJACIEL

DODATEK ŚWIĄTECZNY

Rok VIII. **Nowemiasto, dnia 31 sierpnia 1935.** **Nr. 35**

Na Niedzielę XII. po Świątkach.

EWANGELJA,

napisana u św. Łukasza w rozdz. X. w. 23—37.

Onego czasu rzekł Pan Jezus uczniom swoim: błogosławione oczy, które widzą, co wy widzicie. Bo powiadam wam, iż wiele proroków i królów żądali widzieć, co wy widzicie, a nie widzieli: i słyszeć, co słyszycie, a nie słyszeli. A oto niektóry biegły w zakonie powstał, kusząc go, mówiąc: Nauczycielu, co czyniąc, dostąpię dziedzictwa żywota wiecznego". A on rzekł do niego: W zakonie, co napisano? jako czytasz? On odpowiedziawszy, rzekł: będziesz miłował Pana Boga twego ze wszystkiego serca twego i ze wszystkiej duszy twojej i ze wszystkich sił twoich i ze wszystkiej myśli twojej: a bliźniego twego, jako samego siebie. I rzekł mu; dobrześ odpowiedział: toż czyń, a będziesz żył. A on chcąc się sam usprawiedliwić, rzekł do Jezusa: A któż jest mój bliźni? A przyjąwszy Jezus, rzekł: Człowiek niektóry zstępował z Jeruzalem do Jerycha i wpadł między zbójce: którzy go też złupili i rany zadawszy, odeszli, na poły umarłego zostawiwszy. I przydało się, że niektóry kapłan zstępował tąż drogą, a ujrzawszy go, minął. Także i Lewit, będąc podle miejsca, widząc go, minął. A Samarytanin niektóry idąc, przyszedł wedle niego i ujrzawszy go, miłosierdziem wzruszony jest. A przybliżywszy się, zawiązał rany jego, nalawszy oliwy i wina. A włożywszy go na bydle swoje, prowadził do gospody, i miał pieczę o nim. A nazajutrz, wyjąwszy dwa grosze, dał gospodarzowi i rzekł: Miej staranie o nim, a cokolwiek nad to wydasz, ja, gdy się wrócę, oddam tobie. Któryś z trzech zda się tobie bliźnim być onemu, co był wpadł między zbójce? A on rzekł: Który uczynił miłosierdzie nad nim. I rzekł mu Jezus: idźże i ty czyń podobnie.

Gdzie prawdziwe szczęście?

Najprzód odzywa się Jezus do uczniów swoich: Błogosławione oczy, które widzą, co wy widzicie. Bo powiadam wam, że wielu proroków i królów żądali widzieć, co wy widzicie, a nie widzieli, i słyszeć, co wy słyszycie, a nie słyszeli.

Większa część ludzi cień za rzecz samą, kłamstwo za prawdę, fałszywe, niepewne i omylne dobra za prawdziwe i trwające wiecznie obierają.

Dopiero Chrystus Pan prawdziwy i Niebieski Doktór ukazuje nam, że niemasz żadnej rzeczy na świecie, którаby człowiekowi serce i myśl uspokoić mogła, tylko najwyższe dobro, tylko sam Bóg.

Niech kto, jak chce, zgromadza mienie, pieniądze, godności, rozkosze świata tego, jednakże serce i myśl jego nigdy się nie uspokoi, ale coraz więcej żądać będzie. A czemu tak jest? Niech nam odpowie Augustyn św: „Stworzyłeś nas, miły Panie, powiada, dla siebie przeto nie jest ani być może spokojnem serce nasze, póki nie odpocznie w Tobie, póki nie dojdzie do Ciebie, jako do własnego celu i końca swego. O tem szczęściu żaden z mędrców pogańskich nie wiedział.

Załosna to rzecz zaprawdę, że w innych rzeczach ci mędrcy tak roztropni, tak dowcipni, i opatrzni byli, a w tej najświętszej i najpotrzebniejszej rzeczy tak się mylili. Daleko jednak jest to żałośniejsze w nas chrześcijanach, których cząstką i dziedzictwem miałby być sam Pan Bóg, a którzy w bogactwach, rozkoszach i weselu tego świata pokładamy swe szczęście.

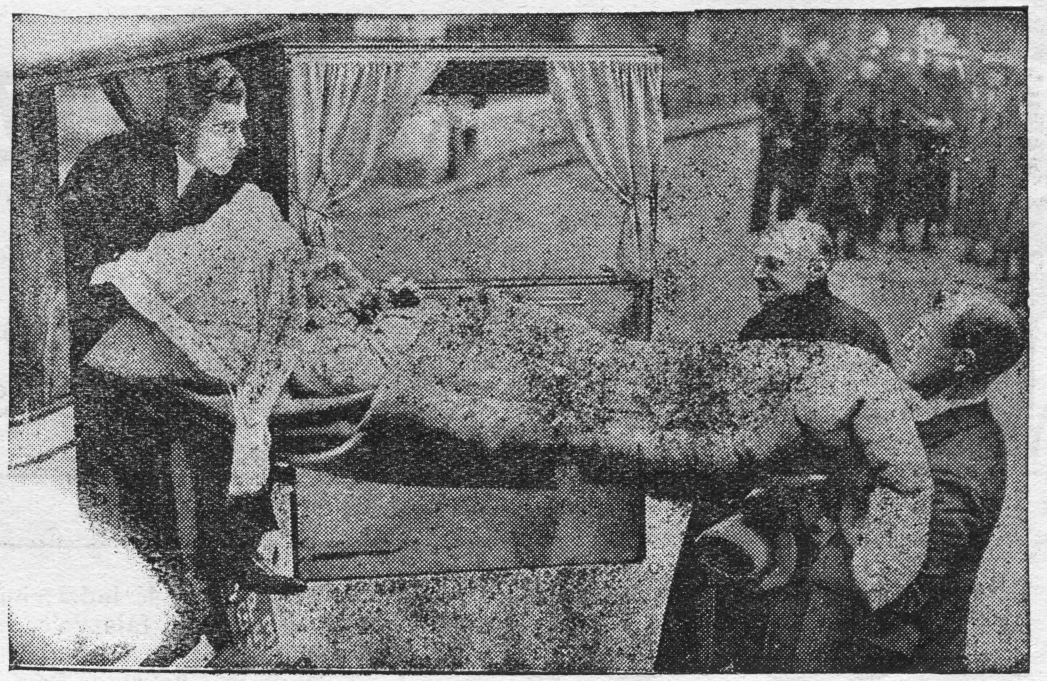
Więc z Dawidem królem trzymajmy i uznawajmy: Iż ten lud jest szczęśliwy i błogosławiony, którego Pan jest Bogiem jego.

Trzymajmy z Chrystusem Panem, który do swych apostołów mówi: „Błogosławione oczy, które widzą to, co wy widzicie". O zaiste! błogosławione, szczęśliwe były oczy świętych apostołów, których Pan osobliwie na to wybrać raczył, aby Go widzieli wdzięcznie z sobą obcującego; słuchali prawdziwie nauczającego; widzieli dziwne cuda czyniącego, widzieli na górze wielmożnie przemienionego, widzieli wesele zmartwychwstałego, chwalebnie do nieba wstępującego i z nieba jawnie zsyłającego Ducha świętego.

Papież a prasa katolicka w Polsce.

Kapłani diecezji pińskiej na ćwiczeniach rekolekcyjnych w czerwcu 1934 r. powzięli uchwałę opodatkowania się na rzecz prasy katolickiej i wpłacania pewnej kwoty miesięcznie na ten cel. W związku z tem ks. Biskup Piński Bukraba otrzymał od Ojca św. poniższe pismo:

„Sekretarjat Stanu Jego Świątobliwości. Nr. 147.531. Watykan 9 sierpnia 1935 r. Najdostojniejszy Księże Biskupie! Kapłani diecezji pińskiej podczas zeszłorocznych ćwiczeń duchownych powzięli między innemi i to postanowienie, by większy nacisk położyć w przyszłości na wydawanie pożytecznych pism dla wiernych oraz, by w tym celu opodatkować się miesięcznie. Ta myśl tak wielkie uznanie znalazła u Ojca św„ iż nietylko zaszczyca ją najwyższą swoją pochwałą, lecz ponadto stawia za wzór do naśladowania kapłanom całej Polski. — Kapłani Twoi dobrze pojęli myśl Ojca św., żywiąc przekonanie, że dzienniki i czasopisma nad wyraz przyczyniają się jużto do utwierdzenia dusz chrześcijan w wierze, jużto do pogłębienia ich w nauce objawionej, czy wreszcie do ożywienia pobożności. Doskonałe zatem było postanowienie kapłanów Twoich, by wydawać nowe czasopisma, któreby bądźto przyczyniały się do pełniejszego rozwoju katolicyzmu w tej diecezji, bądź też przeciwstawiały się zbytniej zuchwałości niektórych pisarzy, tudzież zbijały błędy bezbożnych zasad, gwałtem wciskających się z ościennych krajów i w wasze strony. Do spieszniejszego zaś i bardziej stanowczego wykonania tego zamiaru niechże doda bodźca ta myśl, że, ile tylko pracy włożycie w to dzieło, będzie ono na wielki pożytek Kościoła i Państwa, a Ojcu Wspólnemu przyniesie pełne zadowolenie. Powiadamiając Cię o tem, łączę dla Waszej Ekscelencji wraz z należną czcią wyrazy oddania. (—) Kardynał E. Pacelli".

Oryginalny ślub odbył się ostatnio w Anglji. Dwoje narzeczonych zaręczyło się już przed 18 laty, lecz spowodu różnych przeszkód nie pobrali się dotychczas. Ostatnio narzeczona zachorowała i musiała się poddać ciężkiej operacji. Przedtem jednak wzięła ślub, zawieziona do kościoła karetką pogotowia.

Prześladowania nie wytępią religji.

W wyniku składki na budowę kościoła, zorganizowanej wśród ludności miasta Władimir w Rosji sowieckiej, zebrano w stosunkowo niedługim czasie całe 40.000 rubli. Suma ta jest bardzo duża, jeśli się zważy, że mieszkańcy tego miasta są naogół bardzo biedni i że zarobki dzisiejsze w Sowietach są znikome.

Fakt ten świadczy dowodnie, że potrzeba wiary i przywiązania do religji istnieje w duszy ludu rosyjskiego pomimo usilnej propagandy bezbożnictwa.

Najbardziej na północ wysunięty kościół katolicki.

W pierwszych dniach sierpnia rb. został poświęcony nowy kościół w parafji Lofoton na skrajnej północy Norwegji, gdzie wszelki przejaw kultu katolickiego po pseudo-reformacji był surowo zakazany. Z inicjatywy prefekta apostolskiego na Norwegję północną, O. Starcke ze zgromadzenia Św. Rodziny, została zakupiona posiadłość w Storfjord, położona pod 69° szerokości geograficznej; stary, wiekowy dom drewniany został przebudowany na kościół.

Msza św. na szczycie Mont Blanc.

Odprawiona została na szczycie góry Mont Blanc uroczysta Msza św. Po powrocie ze szczytu wysłano do Ojca św. depeszę hołdowniczą, w której doniesiono Papieżowi, że podczas nabożeństwa na górze Mont Blanc wznoszono do Boga gorące modły na intencję namiestnika Chrystusowego.

Skradzione skarby katedralne znalazły się.

Kosztowności, pochodzące z kradzieży w katedrze w Pampelunie (Hiszpanja), znaleziono w mieszkaniu pewnego osobnika, który sam sporządził klucz dla włamania się do katedry. Brak tylko kosztownej szkatułki z relikwjami.

Kapłańskie rodzeństwo.

W Cambrai w kościele Saint-Gery odbyła się niedawno rzadka uroczystość religijna: nowowyświęcony kapłan, ks. Marek Dailioz odprawił swą prymicję. W tymże czasie trzej jego bracia rodzeni, również kapłani, odprawili Msze św. przy innych ołtarzach tegoż kościoła. Neopresbiter odprawił Mszę św. w asyście dwóch kapłanów, rodzonych braci i krewnych celebransa, Franciszka i Michała Deleporte, tudzież ks. Michała Bar, również kuzyna celebransa.

Kościół z jednego drzewa.

W Santa Rosa (Kalifornja) zbudowano niedawno Kościół, mający 30 metrów długości, 18 szerokości. Może on pomieścić conajmniej 400 osób, a zbudowany jest całkowicie z materjału jednego drzewa.